

จากความต้องการของท้องถิ่นสู่งานวิจัย “ไก่แดง ไก่พื้นเมืองเพื่อท้องถิ่นภาคใต้”

โดยรองศาสตราจารย์ สุธา วัฒนสิทธิ์

วันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม 2550 ณ ห้องประชุม 122 อาคาร 1 คณะทรัพยากรธรรมชาติ

การวิจัย “ผลของระบบการเลี้ยง เพศ สมรรถภาพการเจริญเติบโต และลักษณะซากของไก่พื้นเมืองภาคใต้ (ไก่แดง)”

คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

รศ. สุธา วัฒนสิทธิ์

ผศ. ดร. ไชยวรรณ วัฒนจันทร์

ดร. เสาวคนธ์ วัฒนจันทร์

ที่มาของงานวิจัย

- เนื้อไก่พื้นเมืองมีแนวโน้มเป็นที่นิยมของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น (จากข้อมูลการบริโภคเนื้อไก่พื้นเมืองปี 2540 เท่ากับ 5 กก./คน/ปี และในปี 2544 การบริโภคจะเพิ่มขึ้นเป็น 12.5 กก./คน/ปี)
- สำหรับภาคใต้โดยเฉพาะ อ.หาดใหญ่ ร้านข้าวมันไก่ส่วนใหญ่ใช้เนื้อไก่พื้นเมืองตอนเป็นหลัก ปริมาณไก่ที่ต้องการเฉลี่ยวันละ 218 ตัวหรือ 6,540-10,000 ตัว/เดือน
- ไก่พื้นเมืองมีอัตราการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการสืบพันธุ์ต่ำ ทั้งอัตราการให้ไข่ และอัตราการฟักออก
- ปัจจุบันกรมปศุสัตว์ให้ชื่อไก่พื้นเมืองลูกผสมทางการค้าที่มีระดับสายเลือดของไก่พื้นเมืองตั้งแต่ 50% ขึ้นไปว่า “ไก่บ้านไทย (Gai Baan Thai)” โดยไก่แดง เป็นไก่ที่กรมปศุสัตว์ต้องการปรับปรุงให้เป็นไก่พื้นเมืองของภาคใต้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสมรรถนะการเจริญเติบโต ศึกษาส่วนประกอบซาก เปรียบเทียบต้นทุนการผลิต ในการเลี้ยงไก่แดงในระบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ และแบบขังในโรงเรือน

สมรรถนะการเจริญเติบโต

ไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบขังในโรงเรือน และระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ ช่วง 4 – 16 สัปดาห์ พบว่า

อาหารที่กิน 6492.67 และ 6103.25 กรัม

น้ำหนักตัวเพิ่ม 1,235.68 และ 1,237.77 กรัม

อาหารต่อน้ำหนักตัว 5.30 และ 5.00

ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่ม 1 กิโลกรัม

ไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือน 43.09 บาท

การเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ 40.43 บาท

ส่วนประกอบซาก

ไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือน และไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยมีเปอร์เซ็นต์ซากอ่อน (82.91 และ 84.85) ซากเย็น (82.49 และ 83.81) และเปอร์เซ็นต์ส่วนประกอบซากไม่แตกต่างกัน

- เนื้อแดงหน้าอก (12.76 และ 11.95)
- เนื้อขาวรวมกระดูก (27.39 และ 28.45)
- เนื้อสะโพก (15.58 และ 15.74)
- เนื้อน่อง (11.18 และ 11.52)
- ปีก (9.91 และ 9.80)
- เปอร์เซ็นต์ไขมันช่องท้อง ของไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนมีค่าสูงกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ (0.10 และ 0.03)

เพศ

- ไก่เพศผู้ที่มีปริมาณอาหารที่กินมากกว่าไก่เพศเมีย (7117.87 และ 5421.21 กรัม)
- ไก่เพศผู้มีน้ำหนักตัวเพิ่มมากกว่าไก่เพศเมีย (1431.17 และ 1024.52 กรัม)
- ไก่เพศผู้มีอัตราเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวมากกว่าเพศเมีย (5.03 และ 5.30)
- ต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่ม 1 กิโลกรัม
ไก่เพศผู้เท่ากับ 40.78 และ เพศเมีย 43.41 บาท
- ไก่เพศผู้และเพศเมียมีเปอร์เซ็นต์ซากอ่อน ซากเย็น และปีกไม่แตกต่างกัน
- ไก่เพศผู้ มีปริมาณเปอร์เซ็นต์เนื้อขาวรวมกระดูก เนื้อสะโพก เนื้อน่อง และไขมันช่องท้องเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์น้ำหนักมีชีวิต สูงกว่าไก่เพศเมีย
- ไก่เพศเมีย มีเปอร์เซ็นต์เนื้อหน้าอกสูงกว่าไก่เพศผู้ 12.36 และ 11.84

ผู้สนใจสามารถติดต่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ รศ. สุชา วัฒนสิทธิ์ ภาควิชาสัตวศาสตร์
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โทร. 071-286-069 E-mail : sutha.v@psu.ac.th